

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 303/2016-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti ST OMEGA s. r. o., Námestie gen. Štefánika 3, Stará Ľubovňa, vedenú pod sp. zn. Rvp 1958/2016, a sťažnosť spoločnosti SLOVDACH, s. r. o, Popradská 23, Stará Ľubovňa, vedenú pod sp. zn. Rvp 1970/2016, zastúpených advokátom JUDr. Vladimírom Kotusom, Žižkova 6, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2 R 1/2015-497 z 8. januára 2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1958/2016 a sp. zn. Rvp 1970/2016 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1958/2016.

2. Sťažnosti spoločností ST OMEGA s. r. o. a SLOVDACH s. r. o. p r i j í m a na ďalšie konanie.

3. O d k l a d á vykonateľnosť právoplatného uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 2 R 1/2015-497 z 8. januára 2016.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. februára 2016 doručená sťažnosť spoločnosti ST OMEGA s. r. o. (ďalej aj „sťažovateľka 1“ alebo „dlžník“) a spoločnosti SLOVDACH s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka 2“, spolu len ako „sťažovateľky“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2 R 1/2015-497 z 8. januára 2016 (ďalej len „okresný súd“ a „uznesenie okresného súdu“).

2. Z obsahu sťažností a ich príloh ústavný súd zistil, že napadnutým uznesením okresný súd zastavil reštrukturalizačné konanie voči sťažovateľke 1 ako dlžníkovi, začal voči nej konkurzné konanie a vyhlásil na jej majetok konkurz. Súčasne ustanovil správcu a vyzval veriteľov na prihlasovanie ich pohľadávok. Napadnutému uzneseniu pritom predchádzala povolená reštrukturalizácia sťažovateľky 1 ako dlžníka, v rámci ktorej však schôdza veriteľov konaná 29. decembra 2015 prijala na návrh OTP Banky Slovensko, a. s., ako jedného z veriteľov uznesenie, aby súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz.

3. Na odôvodnenie sťažnosti sťažovateľky zhodne uviedli, že okresný súd uznesením z 28. apríla 2015 rozhodol tak, že začal reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi. Uznesením z 10. júna 2015 však okresný súd rozhodol tak, že zastavil reštrukturalizačné konanie. Na odvolanie dlžníka Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2 CoKR 28/2015-429 z 1. októbra 2015 (ďalej len „krajský súd“ a „povoľujúce uznesenie krajského súdu“) zmenil toto uznesenie okresného súdu tak, že povolil reštrukturalizačné konanie dlžníka. Povoľujúce uznesenie krajského súdu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 22. októbra 2015. Keďže však povoľujúce uznesenie krajského súdu nemalo zákonné náležitosti uznesenia o povolení reštrukturalizácie v zmysle § 116 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), krajský súd vydal 6. novembra 2015 dopĺňacie uznesenie, ktorým ustanovil do funkcie správcu, vyzval veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky v lehote do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie, uložil správcovi povinnosť informovať o povolení reštrukturalizácie dlžníka známych veriteľov, určil rozsah právnych úkonov dlžníka, ktoré podliehajú súhlasu správcu, a poučil veriteľov o spôsobe prihlasovania pohľadávok. Dopĺňacie uznesenie krajského súdu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 16. novembra 2015.

4. Keďže vzhľadom na existenciu dvoch uznesení krajského súdu (povoľujúce a dopĺňacie) bolo sporné, od ktorého momentu plynie veriteľom lehota na prihlasovanie pohľadávok, okresný súd uznesením z 23. decembra 2015 na návrh správcu rozhodol, že na prihlášky viacerých veriteľov (vrátane sťažovateľky 2) doručené správcovi 26. novembra 2015, resp. 7. decembra 2015 sa prihliada. V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že na prihlášky veriteľov má byť aplikovaná lehota 30 dní od zverejnenia dopĺňacieho uznesenia krajského súdu (od 16. novembra 2015). Toto uznesenie okresného súdu však bolo v Obchodnom vestníku zverejnené až 4. januára 2016, pričom ešte 29. decembra 2015 sa konala už spomenutá schôdza veriteľov, ktorá na návrh jedného z veriteľov prijala uznesenie, aby súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz [§ 131 ods. 2 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii].

5. V ďalšom sťažovateľky uvádzajú, že okresnému súdu bola 7. januára 2016 doručená námietka sťažovateľky 2, ktorou namietala, že pre predčasné konanie schôdze veriteľov jej boli upreté veriteľské práva, keďže na tejto 29. decembra 2015 nemohla predniesť svoje stanoviská. Následne okresný súd napadnutým uznesením z 8. januára 2016 rozhodol tak, že zastavil reštrukturalizačné konanie voči sťažovateľke 1 ako dlžníkovi, začal voči nej konkurzné konanie a vyhlásil na jej majetok konkurz.

6. Jadro sťažnostných námietok možno zhrnúť takto:

- krajský súd zmätočne povolil reštrukturalizáciu uznesením z 1. októbra 2015, avšak správcu, u ktorého si veritelia mali prihlasovať svoje pohľadávky v 30-dňovej lehote, ustanovil až dopĺňacím uznesením zo 6. novembra 2015,

- okresný súd síce uznesením z 23. decembra 2015 rozhodol, že na prihlášky sťažovateľky 2, ako aj ďalších veriteľov sa prihliada, toto uznesenie však bolo v Obchodnom vestníku zverejnené až 4. januára 2016, teda po schôdzi veriteľov, ktorá sa konala 29. decembra 2015 a ktorej výsledkom bolo uznesenie, aby súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz,

- schôdza veriteľov uskutočnená 29. decembra 2015 sa preto konala predčasne (neboli dodržané zákonné lehoty jej konania), v dôsledku čoho sa jej nemohli zúčastniť veritelia, na ktorých prihlášky sa podľa uznesenia okresného súdu z 23. decembra 2015 malo prihliadať, a

- samotný okresný súd akceptoval (inak možný) návrh schôdze veriteľov, aby vyhlásil na majetok dlžníka konkurz.

7. Sťažovateľky následne uvádzajú, že napadnuté uznesenie okresného súdu z 8. januára 2016 je nepreskúmateľné a neodôvodnené, absentuje v ňom vyrovnanie sa s námietkou sťažovateľky 2 doručenej súdu 7. januára 2016, a napokon je ústavne neudržateľné, keďže legalizuje závery schôdze veriteľov, ktorá sa konala v rozpore so zákonom (predčasne), a ktoré favorizujú iba určitú skupinu veriteľov, ktorí si prihlásili pohľadávky v lehote do 23. novembra 2015, avšak výslovne diskriminujú veriteľov, ktorí si pohľadávky prihlásili síce neskôr, ale v zmysle uznesenia okresného súdu z 23. decembra 2015 sa na tieto prihlášky malo prihliadať. V petite sťažností sťažovateľky navrhujú ústavnému súdu, aby nálezom vyslovil porušenie nimi označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, toto zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne žiadajú priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

8. Sťažovateľky v sťažnostiach doručených ústavnému súdu taktiež navrhli, aby bola odložená vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej. Tento návrh odôvodnili tým, že konkurz vyhlásený na majetok dlžníka je procesom nezvratným, likvidačným a vedúcim k zániku sťažovateľky 1 ako dlžníka, pričom ujma, ktorá môže vzniknúť na majetku dlžníka, ale aj dotknutým veriteľom je vyššia ako prípadná ujma tretích osôb.

II.

9. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

10. Zo spisov ústavného súdu sp. zn. Rvp 1958/2016 a sp. zn. Rvp 1970/2016 vyplýva, že predmet oboch sťažností vecne súvisí s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 R 1/2015 a jeho uznesením z 8. januára 2016. Predmetom sťažností sťažovateľiek je namietané porušenie označených práv v totožnom konaní, pričom ich sťažnosti sú po formálnej aj obsahovej stránke takmer identické.

11. Na základe uvedeného ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP rozhodol, že veci vedené na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 1958/2016 a sp. zn. Rvp 1970/2016 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1958/2016, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

III.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

13. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu (ods. 3 citovaného ustanovenia).

14. Podania sťažovateľiek možno kvalifikovať ako sťažnosti v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 18 ods. 1 písm. h) a § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde, tieto sú podané včas, oprávnenou osobou, majú všetky zákonné náležitosti, nie sú neprípustné a na ich prerokovanie má ústavný súd právomoc. Sťažovateľky sú v konaní zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý uviedol dostatok dôvodov namietanej protiústavnosti konaním a uznesením okresného súdu, čím sa ústavnému súdu otvára možnosť meritórneho prejednania sťažností, v ktorom posúdi, či k porušeniu označených práv u sťažovateľiek skutočne objektívne došlo alebo či sa to sťažovateľky len subjektívne domnievajú.

15. Ústavný súd preto rozhodol o prijatí sťažností na ďalšie konanie, kde bude predmetom skúmania prípadné porušenie ich označených práv napadnutým uznesením okresného súdu a na to nadväzujúce rozhodovanie o ich ďalších uplatnených nárokoch.

IV.

16. Ústavný súd môže podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak to nebude v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia... znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká pri odložení vykonateľnosti môže vzniknúť iným osobám.

17. Podmienky citovaného ustanovenia sú podľa názoru ústavného súdu splnené, pretože v opačnom prípade by ochrana označených práv sťažovateľiek ústavným súdom stratila prakticky význam (napr. nebolo by možné vec po prípadnom vyhovení sťažnostiam uviesť do pôvodného stavu). Zmyslom odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia konkurzného súdu je predísť situácii, kedy by po eventuálnom zrušení napadnutého rozhodnutia ústavným súdom bolo nemožné či neúmerne obťažné vrátiť stav do podoby pred takým protiústavným rozhodnutím. Ústavný súd preto návrhu na odklad vykonateľnosti vyhovel bez toho, že by tým akýmkoľvek spôsobom predpovedal výsledok konania o ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2016